

Hồi 42

Mãnh Hổ Địch Quân Hồ

Côn Luân Tam Thánh đã xuất hiện, Lục Siêu Quang đâu dám để một mình Bội Ngọc chống chọi. Chàng phóng vút lên đón nhận chưởng phong của ba cao thủ.

Tiếng thét của ba người ròn rợn:

- Hắc Diêm Vương, ngươi khó thoát.

Song thủ cùng dựng lên, sáu đạo kinh khí như sáu con mãng xà quần quai đổ dồn vào chàng trai, những tiếng nổ ùng ùng như sét.

Lục Siêu Quang đã lường trước được sức mạnh của Côn Luân Xà Chưởng nên chàng sử dụng Hồng Huyết Xung Thiên, phóng mình lên cao như chiếc bóng. Chàng cười trên sóng chưởng của đối phương, rồi vận mười thành công lực, xuất chiêu trút kinh khí xuống Côn Luân Tam Thánh như núi đổ.

Những luồng áp khí đang giao nhau vân vũ, thì Lục Siêu Quang lại thét to:

- Các ngươi hãy xem ngón võ công của Hắc Diêm Vương.

"Xet Xet... Bình..."

Tia chớp giạt lóe lên từng chớp, những tiếng kêu khủng khiếp vang rền tràng đấu.

- Trời, Huyết Chỉ Điểm Tinh.

Kinh khí vừa tan, giữa đấu tràng đã bày ra thi thể của ba cái xác chết thâm tím.

Trên trán Côn Luân Tam Thánh đều có một lỗ sâu hoắm, máu và óc hòa lẫn bắn tung rùng rợn.

Thanh Hư đạo nhân giận dữ rú lên:

- Hắc Diêm Vương hành thủ tàn độc. Ngũ Đại Phái hãy liên kết trừ tà, vị đạo.

Lục Siêu Quang cười gằn:

- Ta chẳng hề có ý sát sinh, chỉ tại các ngươi bức bách ta thôi.

Chưởng môn phái Hoa Sơn, Hàn Cộng Lực nhờ có Ẩn Diện Khách cứu mạng mới thoát tay Hắc Diêm Vương, bây giờ lại quát to:

- Ngón võ công Huyết Chỉ Điểm Tinh của ngươi đã gieo đau thương khắp các môn phái, còn bẻm mép nữa sao?

Chàng trai trợn mắt:

- Các ngươi khờ khạo quá, kẻ giả danh ta đã lên lút sát hại đệ tử Ngũ Đại Phái bằng ám khí, hãy mở mắt xem Huyết Chỉ Điểm Tinh của ta còn ghi dấu trên đỉnh trung Côn Luân Tam Thánh đó.

Thanh Hư đạo nhân là đạo sĩ phái Hoa Sơn, vội quay sang Hàn Cộng Lực:

- Chưởng môn hãy yên lòng, phen này Ngũ Đại Phái sẽ trừ diệt được tên tiểu tử tanh máu này.

Lão phóng vút ra giữa đấu tràng, khoát tay:

- Cao thủ Ngũ Đại Phái, nhất tề xuất chiêu.

Tràng đấu liền chuyển động...

Thanh Hư đạo nhân lại hét vang một tiếng, rồi cùng ba mươi cao thủ các đại phái bay mình vào tràng đấu.

Ầm ầm... đầy trời kinh phong chuyển động, cây ngã đá bay.

Kiểm quang loang loáng, chiêu thức mịt mờ... tất cả đều xoắn lấy Lục Siêu Quang như tấm lưới tử thần.

Cao thủ các đại phái đều thi triển hết kỹ năng tuyệt học của môn phái mình, quyết giết kẻ tử thù.

Vụt... vụt... vèo...

Những thi thể văng ra khỏi tràng đấu, thân hình nát bét, máu óc tứ tung. Tiếng rú thét hãi hùng, xác người đổ gục. Lớp này ngã xuống lớp khác xông lên, trùng trùng điệp điệp, nhân ảnh loạn cuồng. Ngũ Đại Phái muốn áp dụng vòng xa luân chiến quần cho Hắc Diêm Vương cận lực sẽ tiêu diệt.

Lục Siêu Quang vẫn vững vàng đối phó, nhưng bỗng bên kia tràng đấu có tiếng rú ngân dài của Bội Ngọc.

Biết Bội Ngọc lâm nguy, Lục Siêu Quang cuồng nộ tung chiêu Cuồng Phong Tảo Diệp xoay tròn, hất văng mười cao thủ ra khỏi đấu tràng. Thừa dịp đó, chàng bung mình đến đỡ Bội Ngọc, nàng đã bị trúng thương, máu tuôn đỏ bộ võ phục màu trắng.

Lục Siêu Quang ôm gọn nàng trong tay.

Thanh Hư đạo nhân cảm thấy cơ hội bằng vàng, liền xông vào, vung kiếm chém đôi nam nữ bằng một chiêu thần tốc.

Lục Siêu Quang lập tức buông nhẹ Bội Ngọc xuống, đồng thời lưỡng thủ loáng lên song chiêu kỳ ảo.

"Bùng Bùng..." Thanh Hư đạo nhân bị hất tung, thanh trường kiếm bay đi xa lắc. Lão ta ôm ngực loạng choạng, máu tươi vọt ra khoe miệng thật kinh khiếp. Các cao thủ đã nhận ra Lục Siêu Quang sử dụng tuyệt chiêu Song Long Quá Hải, dùng cương thủ như búa đập vào đối phương tợ sét đánh. Nếu không nhờ mấy mươi năm công phu rèn luyện thì lão Thanh Hư đã nát bấy thân hình. Đã đánh văng Thanh Hư đạo nhân mà Lục Siêu Quang còn dư kinh lực đẩy bật ba cao thủ khác lăn lông lốc nơi đấu tràng như những con trâu dưới vũng bùn.

"Rầm..."

Một tia lửa thành linh nháng lên, Lục Siêu Quang vội nhoài mình che đỡ cho Bội Ngọc, nhưng không kịp. Cô gái bị trúng một chiêu thần tốc từ bên ngoài đẩy vào nhanh tựa chớp. Nàng rú lên thê thảm, miệng hộc máu tươi. Còn Lục Siêu Quang lão đảo, phải vận công mới đứng vững.

Chàng trở mắt căm hờn nhận ra kẻ vừa xuất chiêu tối độc ấy là Thiết Thủ Vương Cường của phái Bạch hạc.

Lục Siêu Quang găm vang:

- Nhà ngươi phải chết.

Vừa dứt tiếng..."chết"... thân hình chàng trai đã vọt lên tựa chiếc pháo thăng thiên, đồng thời chụp xuống đầu đối thủ một ngọn Độc Long Quái Trảo tập trung mười thành công lực.

Ngọn độc trảo được xuất thủ quá nhanh nên Vương Cường không còn né kịp. Một tiếng rú vang lên, thiên linh cái của gã cao thủ phái Bạch hạc vỡ tung, máu và óc văng đầy vạt cỏ. Hắn đã nhận cái chết vô cùng thê thảm bởi đánh lén Bội Ngọc một chiêu tàn khốc.

Hàng ngàn cái miệng quanh tràng đấu nhất loạt kêu lên một tiếng kinh dị bởi ngọn trảo khủng khiếp của Hắc Diêm Vương bóp vỡ hộp sọ Vương Cường trong nháy mắt.

Bãi Sinh Tử khu đất hoang vắng kể vực Ma Phong hôm nay không ngờ lại là một trường đại huyết chiến. Bầy kèn kên, điều, quạ ngửi thấy mùi máu tanh là bu đến. Nhưng trên bãi hoang đông nghẹt cao thủ, kinh khí âm âm khiến lũ ác điều kinh khiếp, chỉ bay vùn vụt trên cao, kêu lên những tiếng quang quác rợn người.

Giữa hàng ngàn đối thủ, Lục Siêu Quang đỡ lấy thân thể Bội Ngọc trọng thương, bết máu.

Người vợ chưa cưới của chàng, chỉ vì muốn chia sẻ hiểm nguy với chàng vừa suýt mạng vong.

Vào...

Một thân hình vút tới.

Liễu Phàm đại sư này giờ đã chứng kiến cảnh thịt rơi máu đổ, nên phải lao vào giữa đấu tràng.

Đứng cách Lục Siêu Quang chừng một trượng, nhà sư lên tiếng:

- Này thí chủ...

Lục Siêu Quang quắc mắt nhìn nhà sư bằng tia hung quang rực lửa:

- Lão hòa thượng đừng nhiều lời. Nếu hiền muội của ta mà lâm nguy tánh mạng, ta sẽ giết hết bọn người ở đây, không chừa một mống.

Tiếng nói sang sảng của chàng làm bọn cao thủ Ngũ Đại Phái đứng vòng ngoài đều rớn tóc gáy, lạnh sống lưng.

Liễu Phàm đại sư lùi một bước bởi lời nói tanh máu của Lục Siêu Quang chất chứa hận thù.

Ông cất tiếng ôn tồn:

- Thí chủ nên thận trọng lời nói.

Chàng trai gần giọng:

- Nhà sư kịp lui ra. Ta nhắc lại rằng ta sẽ giết tất cả bọn người bức bách ta hôm nay, nếu chẳng may hiền muội của ta vong mạng.

Hòa thượng như bị xối một gáo nước lạnh lên đầu. Ông chấp tay ngửa cổ nhìn lên khoảng không, miệng lẩm bẩm:

- Ngã phạt từ bi, vì hoàn cảnh đệ tử xin phá giới.

Dứt lời, Liễu Phàm đại sư quay sang Lục Siêu Quang:

- Thí chủ vui lòng theo bần tăng về Tung Sơn, hay buộc bần tăng phải động thủ đây?

Tay vẫn không rời Bội Ngọc, chàng gần từng tiếng:

- Xin cứ xuất thủ...

Liễu Phàm đại sư dựng cặp chân mày bạc, ông vung tay xuất liền song chiêu. Kinh khí xô tới như thác đổ.

- o O o -